

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka, ve věci

žalobce: **V. S. N.**
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2022, č. j. MV-103111-4/SO-2022

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 28. 6. 2022, č. j. MV-103111-4/SO-2022 **se zrušuje** a **věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „soud“) domáhá přezkoumání rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců označeného

v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo“) ze dne 20. 4. 2022, č. j. OAM-8453-22/PP-2020 (dále jen „rozhodnutí Ministerstva“), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění účinném do 1. 8. 2021 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť nepředložil náležitosti uvedené v § 87b odst. 3 téhož zákona.

II. Obsah žaloby

2. Závěry Ministerstva jsou nezákonné. Ministerstvo na jedné straně uvádí, že žalobce nedoložil doklad osvědčující, že je příbuzným (rodičem) nezletilé N. A. T., na druhé straně Ministerstvo Výpisem z Centrálního registru obyvatel zjistilo, že s účinností ke dni 1. 1. 2015 mělo dojít k popření otcovství původního otce a dále je v registru obyvatel uveden jako otec jmenované žalobce. Ministerstvo tedy z evidencí, které samo vede, ověřilo, že žalobce je otcem nezletilé N. A. T. Zamítnutí žádosti z důvodu nedoložení matričního dokladu představuje přehnaný formalismus. Žalobce nesouhlasí se závěry žalované ohledně vypořádání této námitky.
3. Pokud žalovaná uvádí, že o otcovství má pochyby, protože manželka žalobce získala trvalý pobyt z důvodu sloučení s dcerou P. A. T., pak žalobce nechápe, jak by tento údaj měl zpochybňovat jeho otcovství. Rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné. Se souhlasným přiznáním otcovství bylo rozhodnuto o novém příjmení dcery – změna z P. na N. Tato skutečnost je však pro otcovství žalobce zcela irelevantní.
4. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

5. Žadatel nese důkazní břemeno. Uvedené pochyby Ministerstvo uvedlo s ohledem na nejasnosti při určování osob, které se spolu slučují. Pokud spolu se souhlasným přiznáním otcovství s manželkou rozhodli o změně příjmení dcery, pak mohl i o této skutečnosti předložit příslušné doklady. Žalobce k odvolání přiložil žádost o přerušení výkonu trestu vyhoštění podle § 350h odst. 1 trestního řádu. V informačním systému cizinců se nenacházejí žádné údaje o tom, že této jeho žádosti bylo vyhověno. Pokud bude jeho žádosti vyhověno a on přicestuje do České republiky, může svou žádost podat opakovaně se všemi požadovanými náležitostmi.
6. Žalovaná navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci soudem

7. Žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
8. Podle ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích uplatněných

žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.

9. V projednávané věci je předmětem sporu, zda je žalobce rodinným příslušníkem občana EU, za kterého byla označena N. A. T., nar. X, státní občanka ČR, která je dle žalobce jeho dcerou. Správní orgány totiž uzavřely, že žalobce nepředložil zákonnou náležitost, pokud nedoložil doklad prokazující, že je rodinným příslušníkem občana EU.
10. Ze spisového materiálu soud zjistil, že žalobce podal dne 27. 5. 2020 žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie. Jako účel pobytu uvedl soužití s dcerou N. A. T., nar. X (dále též „nezletilá“). K žádosti ani po výzvě Ministerstva k odstranění vad žádosti nepředložil doklad, kterým by prokázal, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, tj. otcem nezletilé. Ministerstvo žádost žalobce zamítlo, neboť nepředložil náležitosti uvedené v § 87b odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Zároveň stanovil žalobci lhůtu k vycestování 35 dnů od právní moci rozhodnutí. Žalovaná v napadeném rozhodnutí změnila rozhodnutí Ministerstva tak, že zrušila výrok týkající se povinnosti vycestování žalobce.
11. Krajský soud se předně zabýval námitkou žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35; judikatura správních soudů je dostupná na www.nssoud.cz). Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat. Takové rozhodnutí by bylo nutno zrušit pro nepřezkoumatelnost, která může nastat buď pro nesrozumitelnost (nelze seznat určitý a jednoznačný výrok, jde o výrok s obsahem rozporuplným, nevykonatelným apod.), nebo pro nedostatek důvodů (odůvodnění je v rozporu s výrokem, popř. uvádí jiné důvody než ty, v nichž má mít dle zákona oporu, odůvodnění postrádá rozhodný důvod pro výrok či neobsahuje žádné hodnocení provedených důkazů a závěr z nich učiněný).
12. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byla žalovaná ve své rozhodovací činnosti vedena, jakými skutečnostmi se zabývala a jaké důvody ji vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaná ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujala a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěla. Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.
13. Soud při meritorním posouzení důvodnosti žaloby vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
14. Podle § 87b odst. 3 zákona o pobytu cizinců *k žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je žadatel povinen předložit a) náležitosti uvedené v § 87a odst. 2, b) doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, a c) doklad o pobytu občana Evropské unie na území; to neplatí, pokud bylo občanu Evropské unie vydáno potvrzení o přechodném pobytu na*

území nebo povolení k trvalému pobytu nebo jde-li o rodinného příslušníka občana České republiky, který je přihlášen k trvalému pobytu na území.

15. Podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže žadatel [...] nepředloží náležitosti uvedené v § 87b odst. 3.*
16. Úvodem svého posouzení soud předesílá, že se nemůže ztotožnit s postupem správních orgánů již z toho důvodu, že tyto postupovaly přespřílišně formalisticky, pokud se nepřipadně omezily na to, že doklad prokazující otcovství má doložit žalobce, aniž by zohlednily výpisy z Centrálního registru obyvatel a z nich plynoucí skutečnosti.
17. Správním orgánům je tak nutné v první řadě vytknout to, že zcela rezignovaly na zásadu materiální pravdy ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle které jsou i v řízeních o žádosti povinny postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu upravujícího základní zásady činnosti správních orgánů. Soud v dané souvislosti odkazuje na následující shrnující závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 28. 2. 2022, č. j. 7 Azs 405/2021-34: *„Není přitom sporné, že předmětné bytové řízení bylo zahájeno na základě žádosti žadatele (žalobce), který má předložit všechny potřebné doklady, resp. tvrdit relevantní informace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 - 38, ze dne 16. 10. 2017, č. j. 6 Azs 302/2017 - 27). I takové řízení je však založeno na zásadě materiální pravdy (§ 3 správního řádu). Naplnění této zásady znamená zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby bylo rozhodnutí správního orgánu v souladu se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, zásadou proporcionality, zásadou ochrany dobré víry, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání.“* Ani případné nesplnění povinnosti součinnosti účastníka řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení dle § 52 správního řádu však nezabavuje správní orgán povinnosti zjistit podstatný skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (srov. rozsudek ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 Azs 181/2018-29).
18. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že *„Spisovým materiálem není nezpochybnitelně prokázáno, že účastník řízení je otcem nezletilé N. A. T. Takovým důkazem nemůže být ani výpis z centrálního registru obyvatel pořizovaný správním orgánem I. stupně, a to i proto, že v daném případě se jeho údaje neshodují s údaji informačního systému cizinců. Z příslušného výpisu z informačního systému cizinců totiž vyplývá, že manželce účastníka řízení, paní P. T. A., byl povolen trvalý pobyt na území z důvodu sloučení s dcerou, P. A. T., nar. X, státní příslušnicí České republiky.“*
19. Zdejší soud však žalovanou tvrzený rozpor ve spisovém materiálu neshledal. Ze spisového materiálu vyplývá, že s účinností od 1. 1. 2015 došlo k popření otcovství původně zapsaného otce, pana M. C., r. č. X. S účinností od 26. 2. 2016 došlo u nezletilé – P. – k určení otce s rodným číslem X, tj. žalobce. Dále je ve spise obsažen dokument, kde je jako otec uveden N. V. S., r. č. X, dat. nar. X (tj. žalobce), jako matka je uvedena P. T. A., r. č. X, dat. nar. X
20. Správní orgány zřejmě shledaly rozpor v příjmení nezletilé (vzhledem k tomu, že upozorňují na skutečnost, že ve výpisu z registru matky je u povolení k pobytu uvedeno příjmení „P.“). Dle § 68 odst. 2 písm. b) zákona č. 301/2000 Sb., zákon o matrikách, jménu a příjmení a změně některých souvisejících zákonů, se rodným příjmením rozumí *příjmení uvedené*

v knize narození při určení nebo popření otcovství k dítěti podle § 16 odst. 2 a 3, § 16a a § 19 odst. 2 a 7.

21. S ohledem na citované ustanovení lze předpokládat, že zapsáním otce do matriky došlo ke změně příjmení nezletilé. Ostatně tuto skutečnost uvedl i žalobce ve své žalobě: *Žalobce pouze z opatrnosti uvádí, že spolu se souhlasným přiznáním otcovství on a jeho manželka rozhodli o novém příjmení své dcery, kdy toto změnili z P. na N.* K tomuto soud považuje za vhodné akcentovat, že datum narození A. T. P. (X), uvedené v části povolení k pobytu paní T. A. P. (matky), se shoduje s datem narození A. T. N., s čímž se shoduje i její rodné číslo (X; r. č. X). Pokud tedy u matky nezletilé je nadále jméno P., lze dojít k závěru, že se zřejmě jedná o chybu, k níž došlo pravděpodobně tak, že se změna příjmení nezletilé „nepropsala“ do části povolení pobytu matky.
22. Lze tak uzavřít, že u správních orgánů došlo v tomto ohledu k určitému pochybení, pokud trvaly na předložení náležitosti, již mohly samy dohledat. Trvání na předložení rodného listu nezletilé k prokázání otcovství žalobce bylo v tomto konkrétním případě přehnaným formalismem.
23. Ministerstvo ve svém rozhodnutí poukázalo na to, že k prokázání naplnění podmínek § 15a odst. 1 zákona o pobytech cizinců je zřejmé, že musí být prokázána nejen příbuzenská vazba (rodičovství) k občanovi EU, který je mladší 21 let, ale i „skutečná péče“. Dále uvedlo, že žalobce dlouhodobě na území ČR nepobývá, nebo nelze usuzovat, že by tomu tak bylo legálně. Poznamenalo, že opisem z evidence Rejstříku trestů bylo zjištěno, že byl odsouzen na území ČR k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, kdy byl v průběhu doby ve výkonu trestu podmíněně propuštěn se zkušební dobou do 5. 8. 2021. Žalobci byl současně uložen trest vyhoštění.
24. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že žalobce je otcem nezletilé, posoudí správní orgán naplnění podmínek § 15a odst. 1 zákona o pobytech cizinců, tj. zda o nezletilou skutečně pečuje. S ohledem na zjištění lze s nezletilou nakládat jako s účastníkem řízení, tj. např. provést její výsledky.

VI. Závěr a náklady řízení

25. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud ve výroku I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalované k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
27. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Odměna zástupce žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, a to ve výši $2 \times 3 \text{ 100 Kč}$ a $2 \times 300 \text{ Kč}$ [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Jelikož zástupce žalobce je registrovaným plátcem DPH, je třeba k nákladům zastoupení přičíst

částku 1 428 Kč, která odpovídá 21% sazbě daně. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč.

28. Celkem tedy byla žalobci vůči žalované přiznána náhrada nákladů ve výši 11 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. června 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu